

ע"פ 8309/12/15 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה נגד מחמוד עווד

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 8309-12-15 מדינת ישראל נ' עווד 17 מרץ 2016

בפני הרכב כב' השופטים:

י' גריל, שופט בכיר (אב"ד)

כ' סעב, שופט

א' לוי, שופט

המערערת:

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי) ע"י
ב"כ עוה"ד גב' מאיה הרטמן

נגד

המשיב:

מחמוד עווד ע"י ב"כ עו"ד ויסאם עראף (ס. ציבורית)

פסק דין

השופט י' גריל והשופט א' לוי:

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (כב' השופט יעקב בכר), מיום 17/11/15 בת"פ 533-03-15 לפיו הוארך עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ 30367-12-12 של בית המשפט לנוער בחיפה, בשנתיים נוספות וכן הוטל על המשיב לחתום על התחייבות כספית בסכום של 5,000 ₪.

ב. הנסיבות הצריכות לעניין הינן בתמצית אלה:

המדינה הגישה כנגד המשיב, יליד 1997, כתב אישום בו נטען, שביום 21/02/15, סמוך לשעה 23:00, חבר קטין אל המשיב במטרה לפרוץ למסעדה בעכו העתיקה. אותו קטין אכן פרץ למסעדה וגנב מתוכה סכום מזומן של 6,000 ₪ מתוך הקופה הרושמת וכן 50 ₪ במזומן מן הצנצנת המיועדת לתשר, וכן מכשיר טלפון נייד השייך למנהל המסעדה ("המתלונן"). כל אותה עת המתין המשיב לאותו קטין וידע שבזמן ההמתנה פורץ הקטין למסעדה והמשיב לא מנע מבעדו מלבצע אותה. סמוך לאחר התפרצות, מסר הקטין למשיב את ה- 50 ₪ שהיו בצנצנת המיועדת לתשר, ויחדיו הם הלכו לפיצוציה סמוכה כדי למכור את מכשיר הטלפון הנייד. תמורתו הם קיבלו קופסת סיגריות ו-20 ₪ במזומן.

לטענת המדינה, במעשיו אלה קיבל המשיב לידי רכוש ביודעו שהוא רכוש שהושג בפשע ולפיכך ייחסה לו את העבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע לפי סעיף 411 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

ג. בישיבת בית המשפט קמא מיום 31/03/15 הודה המשיב באמצעות סנגורו בעובדות כתב האישום, ולפיכך הורשע המשיב בהתאם. בישיבה נוספת מיום 30/04/15 עתר הסנגור להפנייתו של המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן, וזאת בהתחשב בגילו של המשיב ובית משפט קמא החליט בהתאם.

ד. מעיון בתסקיר שירות המבחן למבוגרים מיום 17/09/15 עולה, כי מאז אפריל 2015 עובד המשיב עם קבלן בניין באזור באר שבע, וחוזר לצפון בסופי שבוע. המשיב הביע בפני שירות המבחן את שביעות רצונו מאופי עבודתו ומתנאיה.

שירות המבחן הוסיף, כי המשיב הוא בעל השכלה תיכונית חלקית, לאחר שסיים 10 שנות לימוד והישגיו הלימודיים היו נמוכים; התנהגותו הייתה חורגת מנוהלי המסגרת הלימודית. המשיב התקשה להשתלב בשוק העבודה, ועקב הסתבכותו בעבירות שונות הוא נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל.

לטענת המשיב, הוא החליט, לאחר שחרורו, להתחיל לנהל אורח חיים נורמטיבי ואזי השתלב בשוק העבודה ואכן הוא עובד בבניין מזה כ-5 חודשים (הכוונה חמישה חודשים לפני תאריך התסקיר שניתן בספטמבר 2015).

ה. צוין בתסקיר שירות המבחן, כי המשיב מוכר לשירות המבחן משנת 2010, דהיינו, מאז היותו בן 13 כאשר הופנה לשירות תחילה בגין עבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה, ואזי הומלץ על סגירת התיק. בהמשך הופנה המשיב שנית לשירות המבחן בגין עבירות רכוש, ושולב בטיפול שכלל שיחות פרטניות ומעקב אחר התנהגותו בבית הספר, ואף הוענקה לו עזרה כלכלית. בפגישות אשר נערכו בשירות המבחן, הצהיר המשיב על רצונו לנהל אורח חיים תקין, אך היה פער ניכר בין הצהרותיו לבין תפקודו בפועל. ההתרשמות הייתה שהמשיב אינו מבין את חומרת מצבו ואינו מגלה תובנה לצרכיו. הן המשיב הן הוריו לא עמדו בתוכנית הטיפולית שנבנתה וניתק הקשר עם השירות.

בנובמבר 2013 חודש הקשר, והמשיב הגיע לפגישות כשהתכנים הטיפולים התמקדו בעיבוד העבירה וניסיון להחזירו לספסל הלימודים, ואולם במהלך התקופה הוא נעצר שוב בגין עבירת גניבה מרכב. המשיב הביע באופן מילולי רצון לטיפול, אך התנגד לחלופה מוסדית וקצין המבחן התרשם שהמשיב אינו מודע לחומרת מעשיו ומגלה מוטיבציה נמוכה לטיפול.

ו. בתסקיר מיום 17/09/15 צוין עוד, כי בהתייחס לעבירה נשוא הדיון, נוטל המשיב אחריות חלקית על ביצועה. לדבריו, חברו היה זה אשר ביקש ממנו להצטרף אליו לביצוע המתוכנן, אך הוא סירב והחליט להמתין לו רחוק ממקום הפריצה. המשיב שלל את הטענה שלפיה קיבל מן הקטין את הסכום של ה-50 ₪, וטען, שהוא לא היה עמו כשמכר את מכשיר הפלאפון.

בו זמנית הביע המשיב צער וחרטה על כישלונו למנוע את מעשי חברו וכן על הסתבכותו בעבירה. המשיב גם שלל כל נזקקות טיפולית וטען, כי הצליח לעבור שינוי משמעותי באורח חייו, דבר שבא לידי ביטוי בהתנתקות מחבריו והתמקדותו במישור התעסוקתי.

שירות המבחן ציין, כי לחובת המשיב נזקפו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, שבל"ר והפרת הוראה חוקית, ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים.

ז. שירות המבחן התרשם שהמשיב ניהל עד כה אורח חיים עם דפוסים עברייניים שהובילו להסתבכותו בפלילים, וכי יש לו יכולת דלה להסתגלות ויציבות במסגרת וכן קושי בוויסות דחפיו, והוא נוטה להגיב באופן מידי ללא חשיבה מעמיקה לגבי מעשיו והשלכותיהם.

יכולתו של המשיב להציב לעצמו גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים היא מוגבלת. עוד הוסיף שירות המבחן, שכיום ממוקד המשיב בקידום מצבו התעסוקתי ורואה בכך יעד מרכזי בחייו.

ח. שירות המבחן סיכם את התסקיר בציינו, שהמשיב שלל כל נזקקות טיפולית, כי הוא מתקשה להתחבר לחומרת מעשיו; לכן, הודיע שירות המבחן שאין ביכולתו לבוא בהמלצה טיפולית שיהא בה להפחית סיכון להישנות העבירות. עם זאת, הערכת שירות המבחן היא כי שילובו של המשיב בשוק העבודה וביטוי רצונו בתפקוד נורמטיבי, יש בו כדי לצמצם את הסיכון להסתבכות נוספת בטווח הקצר. זה מקורה של המלצת שירות המבחן להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד המשיב בדרך של עבודות שירות וכן להטיל מאסר מותנה מרתיע והתחייבות.

ט. בדיון שהתקיים בפני בית המשפט קמא ביום 12/10/15 הציע ב"כ המדינה מתחם ענישה המשתרע על התחום שבין 6 לבין 12 חודשי מאסר בפועל, ובשים לב לעברו הפלילי של המשיב והתסקיר השלילי ביקש ב"כ המדינה שעונש המאסר יהא ברף הגבוה של המתחם ובנוסף רכיבי ענישה נוספים, כפי שפורט בטיעונים בכתב שהניח ב"כ המדינה בפני בית משפט קמא.

ב"כ המדינה אף טען, כי מתוך גזר דינו של בית המשפט לנוער ממאי 2014 עולה שכבר אז הבחין בית המשפט שהמשיב סיגל לעצמו דפוס התנהגות עברייני ושלל המלצות טיפוליות ואף עשה כל שביכולתו כדי שלא לקבל טיפול בתיקים שבהם נדון, ורק משום גילו הצעיר והעובדה כי מדובר היה אז במאסרו הראשון, לא החמיר עמו אז בית המשפט לנוער.

י. הסנגור טען לעומת זאת בפני בית משפט קמא, שהמתחם שהציע ב"כ המדינה איננו מחויב המציאות ולטעמו המתחם בתיק זה נע בין הטלת עונש בהעדר הרשעה ועד למאסר על תנאי במקרים קיצוניים. לטעמו מצויה העבירה בתחתית המתחם ואף ניתן היה להעלות טענה של זוטי דברים בשל הסכום הזעום שהמשיב קיבל בסופו של יום.

יא. הסנגור הדגיש בטיעונו, שאכן לחובתו של המשיב רשומות הרשעות קודמות, אך יש לזכור שהוא ביצע אותן בהיותו קטין; נקודת האור היא ששירות המבחן רואה בעובדה שכיום המשיב עובד גורם, שמרחיק את המשיב מהסתבכות בפלילים; שהרי המשיב עובד בבאר שבע, באופן סדיר והוא התרחק מהחברה

הרעה אשר גררה אותו להסתבך בפלילים. לפיכך, טען, ניתן לומר שהושג שיקום בדמות מוסר עבודה גבוה.

הסנגור הוסיף, שקצינת מבחן, המדברת בזכות חזרתו של המשיב למעגל העבודה כפתח לשיקום מציעה באותו הבל פה הטלת מאסר בדרך של ביצוע עבודות שירות. זהו דבר אשר אינו מתקבל על הדעת, לפי דעת הסנגור, שהרי המשמעות המעשית של ריצוי עבודות שירות היא הפסקת עבודה ופגיעה בסיכויי השיקום. עוד ציין הסנגור, כי בגין תיק זה היה המשיב במעצר עד יום 03/03/15 ולאחר מכן בתנאים מגבילים במעצר בית מלא וחלקי ואין ספק שיש בכך משום ענישה.

יב. הסנגור טען בפני בית משפט קמא, כי מדובר בתנאי ארוך של 6 חודשים והפעלתו על דרך של עבודות שירות איננו מחויב המציאות. לכן הוא הציע שהעונש המותנה בן 6 החודשים יוארך כך שיהפוך להיות חב הפעלה באופן שאם יבצע המשיב עבירה, לא יהא מנוס מהפעלתו.

המשיב עצמו פנה לבית המשפט קמא ואמר שהוא השתנה, שהוא עובד, אינו מתקרב לחברה שהשפיעה עליו לרעה, ומבקש שבית המשפט ייתן לו הזדמנות. אביו של המשיב טען גם הוא, שבנו השתנה, הוא עובד ומסייע לפרנסת המשפחה מכספו שלו.

יג. בגזר דינו של בית משפט קמא מיום 17/11/15 נקבע מתחם ענישה בטווח שבין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנוסף עמד בית משפט קמא על הרקע והנסיבות הרלוונטיות אשר עלו מתסקירו של שירות המבחן וכן התייחס להמלצת שירות המבחן בדבר הפעלת המאסר המותנה על דרך של עבודות שירות לצד הטלת מאסר מותנה מרתיע והתחייבות.

בנוסף עמד בית משפט קמא על עברו הפלילי של המשיב שכבר ריצה 9 חודשי מאסר בפועל בגין שבל"ר ונטישה, נהיגת רכב ללא רישיון וללא ביטוח, ואשר תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של 6 חודשים. בנוסף נתן בית משפט קמא את דעתו גם לגילו הצעיר של המשיב.

יד. בית משפט קמא ציין, כי העבירה בה עסקינן מצויה במדרג הנמוך שכן המשיב המתין בחוץ לחברו שביצע את הפריצה, קיבל ממנו 50 ₪, והלך יחד עמו למכור את המכשיר הנייד שנגנב שבעבורו קיבלו השניים קופסת סיגריות ו-20 ₪ במזומן.

טו. עוד הביא בית משפט קמא בחשבון את העובדה, שהמשיב הביע חרטה כנה וצער על מעשיו כפי שהדבר משתקף בתסקיר שירות המבחן, בעדותו בבית המשפט, ובעדות אביו. כמו כן ציין בית משפט קמא בגזר דינו, שהמשיב עובד מזה כ-5 חודשים באופן מסודר בתחום הקבלנות בבאר שבע, דבר שעשוי לגרום לו להתמקד במישור התעסוקתי ולצמצם את הסיכון להסתבכות נוספת.

טז. בית משפט קמא גם עמד על כך שהמשיב הוא כבן 18.5 שנים בלבד, מה שעשוי להשפיע על רמת מודעותו למעשיו; נתון זה עשוי בהחלט להשתנות ככל שיתבגר. הטלת עונשים כפי הצעתה של המדינה, עלולה, כך סבר בית משפט קמא, לפגוע בעתידו של המשיב, הן האישי והן התעסוקתי ולכן ראוי שהדבר ייעשה בזהירות הראויה, כשבנסיבות מקרה זה הקלה בעונשו של המשיב לא תפגע באינטרס הציבורי.

יז. בית משפט קמא סבר, שלא מתקיימים בענייננו סיבות המצדיקות חריגה לקולא ממתחם הענישה, אך גם לא חריגה לחומרא, והרתעת המשיב והרתעת הציבור יבואו על סיפוקם גם אם יושת עליו עונש שאינו ממוקם על נקודה מחמירה שבתוך מתחם הענישה.

יח. לנוכח כל אלה, החליט בית משפט קמא להאריך את עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים שנפסק על ידי בית המשפט לנוער בחיפה, לתקופה של שנתיים נוספות, וכן הורה למשיב לחתום על התחייבות כספית בסכום של ₪ 5,000 להימנע מלבצע את העבירה בה הורשע בתיק זה תקופה של שנתיים ממועד גזר הדין.

יט. על גזר דינו של בית משפט קמא מונח בפנינו ערעור המדינה הטוענת, כי שגה בית משפט קמא משהטיל על המשיב עונש הצופה כולו פני עתיד, דהיינו, הארכת מאסר מותנה והתחייבות כספית. נטען כי לא הייתה הצדקה להטלת עונש שכזה לנוכח התסקיר השלילי שנערך בעניינו של המשיב ולנוכח העובדה שלחובתו עבר פלילי והוא אף ריצה בעברו עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים, שהוטל עליו בגין צירוף של 6 תיקים שהוגשו לבית המשפט לנוער בחיפה (ת"פ 30367-12-12). תיקים אלו עסקו בעבירות של פריצה לרכב, גניבה מרכב, שבל"ר ונהיגה ללא רישיון, עבירות אותן ביצע המשיב במועדים שונים על פני התקופה שמיום 15/10/12 ועד 23/02/14 ובנוסף גם הפרת הוראה חוקית מיום 09/03/14.

כ. המדינה מפנה בערעורה לטיעונו של המשיב לעונש בתיק הקודם כאשר גם שם הביע המשיב צער על מעשיו, הבטיח שלא יחזור על העבירות, וטען כי איננו מתרועע עוד עם אותם חברים.

בית המשפט בתיק הקודם קבע, כי מדובר בנאשם שסיגל לעצמו דפוס התנהגות עבריינית למרות גילו הצעיר, אשר לחובתו מספר תיקים שבהם נדון על מעשים שפגעו באופן בולט וללא מורא ברכוש הזולת. בנוסף, כך קבעה כב' השופטת קרוואני בתיק הקודם, בחר המשיב בכל דרך אפשרית לחבל בכל תכנית טיפולית שהוצעה לו על ידי שירות המבחן וגורמי הטיפול ולכן לא היה מנוס מלהרשיע את המשיב ולהטיל עליו עונש מאסר בפועל שישקף את חומרת העבירות ואת ריבוי, וירתיע אותו מלבצע עבירות נוספות בעתיד.

כא. בנוסף, לחובת המשיב הרשעה נוספת מיום 14/07/14 בגין עבירות גניבה, בגינה נדון ל-14 ימי מאסר. המשיב שוחרר ממאסרו ברישיון אסיר ביום 17/08/14, לאחר שהופחת שליש ממאסרו ותקופת השחרור על תנאי הסתיימה ביום 11/12/14. מדגישה ב"כ המדינה בנימוקי הערעור, שחלפו אך כחודשיים לאחר סיום תקופת השחרור על תנאי והמשיב שב וביצע את העבירה נשוא תיק זה שבמהותה דומה לעבירות

בהן הורשע בעבר (אומנם הפעם לא התפרץ בעצמו, אבל חילק את השלל מההתפרצות שביצע אחר, והשניים מכרו יחד את הרכוש הגנוב). את כל זה עשה המשיב שעה שמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו והדבר לא מנע ממנו לבצע את העבירה, ומכאן שהמשיב הוכיח כי אין בכוונתו להשתקם ואין בכוונתו לעלות על דרך הישר.

כב. טוענת המדינה בערעורה, כי נוכח עברו המכביד של המשיב, התנאי התלוי ועומד כנגדו, והמלצת שירות המבחן שיש להפעיל את התנאי, היה על בית משפט קמא להפעיל את המאסר המותנה ולהטיל מאסר נוסף במצטבר, ולכן הארכת המאסר המותנה כפי שעשה בית משפט קמא שגויה היא.

כג. מוסיפה המדינה, כי הכלל הוא שיש להפעיל מאסר מותנה (לפי סעיף 55(א) של חוק העונשין), ואילו החריג של הארכת התנאי הוא סעיף 56(א) של חוק העונשין, ואולם בית המשפט לא ישתמש באפשרות זו של הארכה אלא במקרים בהם שוכנע שבנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעיל את התנאי ומטעמים שירשמו.

לטעמה של המדינה אין זה המקרה בו הפעלת התנאי איננה צודקת שכן המשיב אינו מראה סימנים כי בכוונתו לחזור לדרך הישר.

כד. עוד סבורה המדינה, כי אין זה נכון לקבוע שחלקו של המשיב בביצוע העבירה הנוכחית היה קטן, וזאת משום שאין לצפות ממי שבעברו הרשעות בגין 7 עבירות של התפרצות וגניבה, מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו והוא כבר זכה בעבר לשחרור מוקדם ברישיון, להמתין לחברו שמתפרץ למסעדה ואינו אמור למכור את השלל יחד עמו. אם בחר המשיב לבצע את העבירה, עליו לתת את הדין על מעשיו ולהיענש בהתאם. הענישה הנוכחית, כך טוענת ב"כ המדינה, צופה כולה פני עתיד ולא תרתיע את המשיב מלהמשיך ולבצע עבירות רכוש ולפגוע ברכוש הציבור.

עוד צוין בערעור שבית משפט קמא אף נמנע מלהטיל על המשיב עונש של קנס או פיצוי לקורבן העבירה וזאת ללא נימוק, ולפיכך העתירה היא להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל, להפעיל את התנאי במצטבר וכן להטיל קנס ופיצויים.

כה. בדיון שהתקיים בפנינו בתאריך 31/12/15, ולאחר שהוגש לעיונו גיליון המרשם הפלילי של המשיב וגזר הדין שבו הוטל עליו המאסר המותנה, וכן לאחר שהצדדים הפנו אותנו לפסיקה רלוונטית, החלטנו להורות על הזמנת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות וקבענו את המשך הדיון ליום 11/02/16. חוות דעתו של הממונה קובעת, כי המשיב יכול לבצע עבודות שירות וממליץ על תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 01/08/16.

כו. בישיבה שהתקיימה בפנינו ביום 11/02/16, חזר ב"כ המשיב על בקשתו להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, בקשה לה התנגדה ב"כ המדינה. ב"כ המשיב הציג בפנינו תלושי שכר של

המשיב וציין, כי המשיב נכון לקבל כל הצעה טיפולית וכן הפנה לפסיקה רלוונטית שיש בה לדעתו כדי ללמד שבמקרים חמורים אף יותר, הייתה נכונות של בתי משפט להאריך את המאסר המותנה; באחד המקרים אף הוטל של"צ כדי לא לפגוע בפרנסת הנאשם.

כז. ב"כ המדינה טענה לעומת זאת, שהמשיב אינו נוטל אחריות אמיתית, ממזער את חלקו, ועוד הוסיפה, כי מי שנפגע כלכלית כתוצאה מן העבירה היה דווקא המתלונן שממנו גנבו 6,000 ₪ וכן פלאפון. בנוסף ציינה, כי טענת המשיב בדבר פגיעה בפרנסתו אינה יכולה לעמוד בהתחשב בעברו ובהתחשב בתסקיר שירות המבחן.

כח. הורינו על הזמנת תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, ואכן מונח בפנינו התסקיר המשלים מיום 29/02/16. מהתסקיר עולה, כי המשיב ממשיך לעבוד בבנין בבאר שבע, וחוזר בסופי שבוע לצפון. המשיב שבע רצון מאופי ותנאי עבודתו ומן העובדה שהוא גר מחוץ לעיר עכו הואיל ומאז שעזב את העיר, הוא התרחק מחברים שאופיינו בדפוסי התנהגות עבריינים ומצליח לשמור על יציבות תעסוקתית, והוא עסוק בהתפתחותו האישית והמקצועית.

כט. בהתייחס לעבירה נשוא הדיון, הודה המשיב במעשיו. לדבריו, בנסיבות ביצוע העבירה, ביקש ממנו חברו להצטרף לבצע גניבה במסעדה ביחד עמו, אך הוא סירב והחליט להמתין רחוק ממקום ביצוע העבירה. לדבריו לא עלה בידו לשכנע את שותפו להימנע מביצוע העבירה למרות שניסה לעשות כן.

ל. בבדיקתו הנוכחית בשירות המבחן הביע המשיב את נכונותו להשתלב בתהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן למרות הקושי הכרוך בנסיעתו מדרום לצפון. התהליך נועד להעלאת את מודעותו העצמית, לאפשר לו לרכוש כלים להתמודדות במצבי לחץ, ולמנוע ביצוע עבירות דומות בעתיד. המשיב הביע את נכונותו להשתלב בתהליך טיפולי, כששירות המבחן מצוין כי המוטיבציה שמגלה המשיב נובעת מחששו לתוצאות ההליך המשפטי הנוכחי. המשיב מצליח כיום להתחבר לחומרת מעשיו, מביע צער וחרטה על ביצוע העבירה ועסוק כיום בהתפתחותו האישית והמקצועית.

לא. מוסיף שירות המבחן, שהשתלבותו של המשיב בשוק העבודה ורצונו להתחיל לנהל אורח חיים נורמטיבי, ללא מעורבות בפלילים, תורמים להפחתת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצידו. מכאן ההמלצה של שירות המבחן לשקול להטיל על המשיב צו מבחן למשך שנה וחצי, כשבמהלך תקופת המבחן ישולב המשיב בתהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן וזאת לצד הטלת מאסר מותנה מרתיע ופיצוי לקורבן מעשיו.

לב. בישיבה שהתקיימה בפנינו ביום 10/03/16, טענה ב"כ המדינה, כי אין להסתפק בהארכת המאסר המותנה ובהוספת תקופת מבחן כפי שמוצע בתסקיר אלא היא סבורה כי יש להורות גם על מאסר על דרך של עבודת שירות, כשתחילת הריצוי תהא ביום 01/08/16.

לג. לעומת זאת טען הסנגור, כי לנוכח התסקיר העדכני יש להורות על דחיית הערעור שכן גזר דינו של בית משפט קמא הוכח כענייני ונכון. לדעת הסנגור שני גורמים מצדיקים את דחיית הערעור (או למצער את קבלתו במובן של הוספת פיקוח של שירות המבחן לצד הותרת עונש הארכת המאסר המותנה על כנו). הסנגור הדגיש, כי זו למשיב הפעם הראשונה בחייו כבגיר צעיר שהוא נוטל על עצמו אחריות. מאז האירוע, הוא לא עבר ולו עבירה אחת, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי: החל לעבוד לראשונה בחייו באופן סדיר בבאר שבע, ומגיע לעכו בסופי שבוע. כן הצביע הסנגור על תלושי שכר של המשיב ובנוסף הציג גם את מכתב מעסיקו של המשיב, הכותב שהמשיב עובד איתו בימים א' עד ה', בבסיס "שיבטה". מדובר, כך נכתב במכתב של המעסיק, באיש עבודה שכל רצונו הוא להתפרנס ולחזור למשפחתו שלם ובריא בסוף השבוע ואין כל מניעה שהמשיב יוסיף לעבוד עם הקבלן לטווח ארוך.

לד. לפיכך טען הסנגור, שהמשיב הוכיח שהוא חוזר לחברה כאדם נורמטיבי ותורם ומכאן שעתירת המדינה שהמשיב יבצע עבודת שירות עלולה לקטוע את ההליך השיקומי ולהוציא את המשיב ממעגל העבודה. הנזק שייגרם לציבור כתוצאה מכך עלול להיות בלתי הפיך. המשיב יהא נתון מעתה בידיו הנאמנות של שירות המבחן, אשר אנשיו ישגיחו עליו; המשיב מבין היטב שכל הפרה, גם אם קטנה, תאפשר את גזירת דינו מחדש; הוא הדגיש שתקופת פיקוח בת שנה ומחצה איננה קצרה כלל ועיקר.

עד כאן תמצית טיעוניהם של הצדדים.

לה. נתנו דעתנו לעבירה נשוא כתב האישום, לגיליון ההרשעות הקודמות של המשיב, לתסקיר שירות המבחן מיום 17/09/15, לגזר דינו של בית משפט קמא, להודעת הערעור של המדינה על נימוקיה, לתסקיר העדכני של שירות המבחן מיום 29/02/16, לטיעוניהם המפורטים של ב"כ שני הצדדים בישיבות שהתקיימו בפנינו בערעור זה, וכן הבאנו בחשבון את הפסיקה הרלוונטית.

לו. אכן בהתחשב בגילו של המשיב, שהוא כבן 19 (יליד 19/01/97), עלה בידו לצבור שורה ארוכה של מעשי עבירה. ביום 12/05/14 נדון המשיב בבית המשפט לנוער בחיפה בגין מספר תיקים שצורפו, וזאת בעבירות של הפרת הוראה חוקית, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, שבל"ר ונטישה באותו מקום, גניבה מרכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, וגניבה, והוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים וכן מאסר מותנה בן 6 חודשים, שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע. זהו המאסר המותנה שהוארך על ידי בית המשפט קמא. לכך גם הצטרפו רכיבי ענישה נוספים (קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה).

לז. ביום 14/07/14 נדון המשיב בבית המשפט לנוער בחיפה בעבירה של גניבה ונדון ל-14 ימי מאסר במצטבר למאסר שאותו ריצה אז. כפי שכבר ציינו לעיל, זכה המשיב לקיצור שליש מתקופת מאסרו, ושוחרר ביום 17/08/14, כאסיר ברישיון, ותקופת שחרורו על תנאי הסתיימה ביום 11/12/14. לא חלפו אלא כחודשיים, וביום 21/02/15 ביצע המשיב את העבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע, שבגינה הורשע לפי הודאתו בבית משפט קמא.

לח. קיימים טעמים רבים להצדיק את עתירת ב"כ המדינה להפעלת המאסר המותנה בן 6 החודשים, התלוי ועומד כנגד המשיב, שהרי עברו של המשיב מוכיח שהוא חוזר ומבצע עבירות חרף המאסר בפועל שאותו ריצה. אכן, חרף המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו, לא נרתע המשיב מלבצע גם את העבירה נשוא הדיון כאן.

יתר על כן, מעיון בתסקיר הראשון של שירות המבחן מיום 17/09/15 (עמוד 2), עולה שגם בעבירות הקודמות שביצע המשיב הוא הצהיר בפגישותיו בשירות המבחן על רצונו לנהל אורח חיים תקין. דא עקא, שניכר פער מהותי בין הצהרותיו של המשיב לבין תפקודו בפועל. אכן, המשיב והוריו לא עמדו בתוכנית הטיפולית שנבנתה אז על ידי שירות המבחן ולכן ניתק הקשר עם השירות.

לט. כל אלה, פועלים כמובן לחובתו של המשיב. בבואו לבחון את העונש שראוי להטיל על המשיב, ציין בית משפט קמא כי מנת חלקו העבריינית של המשיב ביחס לאירוע נשוא הדיון היא מועטה, והוא מיקם את חומרת העבירה במדרג הנמוך ביותר בציינו כי חלקו התמצה בכך שהמתין מחוץ למסעדה שעה שחברו הקטין ביצע את הפריצה, קיבל ממנו סך מזערי של 50 ₪; יחדיו, הם הלכו למכור את המכשיר שנגנב, עברו קיבלו קופסת סיגריות ו-20 ₪ במזומן (עמ' 15 לגזר דינו של בית המשפט קמא).

מ. איננו סבורים, כי ההתייחסות לעבירה שביצע המשיב אמורה להציבה במדרג הנמוך ביותר וזאת בהביאנו בחשבון את עברו של המשיב, דהיינו, ריבוי העבירות שצבר למרות גילו הצעיר כל כך. כפי שבצדק ציינה ב"כ המדינה, הרי את העבירה הנוכחית ביצע המשיב זמן לא רב לאחר שסיים לרצות את עונש המאסר בפועל. במסגרת זו, זכה לקיצור של שליש מתקופת המאסר; ולא עברו אלא חודשיים מיום סיום תקופת היותו אסיר ברישיון וכבר ביצע המשיב את העבירה נשוא הדיון כאן ביודעו שמאסר מותנה בן 6 חודשים תלוי ועומד מעל ראשו.

אכן, המשיב שלפנינו לא היה זה שביצע את מעשה הפריצה במו ידיו; אבל, הוא חילק את השלל מן ההתפרצות שיצע אותו קטין, ובצוותא חדא הם מכרו את הרכוש הגנוב. את חומרת העבירה שאותה ביצע המשיב יש לראות באספקלריה של מי שלחובתו נזקפות עבירות קודמות לא מעטות, מי שביצעה זמן לא רב לאחר שסיים את מעמדו כאסיר ברישיון, ולאחר שהצהיר בפני שירות המבחן על רצונו לנהל אורח חיים תקין.

ואכן, כל השיקולים הללו בהחלט כיוונו למסקנה, לפיה יש מקום להורות על הפעלת המאסר המותנה בן 6 החודשים ולהורות, למצער, על כך שעונש זה ירוצה בדרך של עבודת שירות כפי שביקשה ב"כ המדינה בטיעוניה בפנינו ביום 10/03/16.

מא. למרות כל האמור לעיל, ולא בלי היסוס, החלטנו להימנע בדרך זו ופסקנו להימנע מלהפעיל את המאסר המותנה בן 6 החודשים, וחלף זאת, לאשר את הארכתו לשנתיים נוספות כפי שהורה בית משפט קמא, ולהוסיף לו תקופת מבחן כפי שיפורט להלן.

הגענו להחלטה זו מתוך הפעלת עקרון האינדיבידואליות בענישה (המחייב התחשבות פרטנית בכל מקרה ומקרה, בנסיבות ביצועו ובנסיבותיו של המבצע). הבאנו בחשבון את גילו הצעיר של המשיב, שהשנה מלאו לו 19 שנים. את הכף הכריעה במקרה שלפנינו העובדה שהמשיב עובד באופן מסודר באזור הדרום מיום ראשון עד יום חמישי באופן שהוא מרוחק מן החברה שבמחיצתה ביצע את מעשיו העברייניים, והוא חוזר לעירו בסוף השבוע בלבד. כעולה מן התסקיר הראשון של שירות המבחן מיום 17/09/15, עבד כבר אז המשיב כחמישה חודשים בבנין (משמע בערך מאז אפריל 2015). וגם כיום, דהיינו, תקופה של קרוב לשנה, ממשיך המשיב לעבוד בבנין באזור הדרום כפי שגם עולה מן התסקיר המשלים מתאריך 29/02/16.

מב. משמע, נפתח צוהר של תקווה לכך שהמשיב אכן עולה הלכה למעשה על מסלול לקראת ניהול אורח חיים נורמטיבי ללא הסתבכות בעבירות. לכך גם יש להוסיף את נכונותו של המשיב לפי התסקיר מיום 29/02/16 להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן כדי לרכוש כלים להתמודדות במצבי לחץ ולהימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

לעניין זה מוכן המשיב להשתלב בהליך הטיפולי למרות הקושי הכרוך בנסיעתו מדרום לצפון.

מג. אנו סבורים, כי הוספת תקופת מבחן, מעבר להארכת המאסר המותנה, היא בה כדי להוסיף גורם משמעותי של בקרה ופיקוח וככל שהמשיב לא יעמוד בתנאי שירות המבחן, יוכל שירות המבחן לפנות לבית המשפט בבקשה להפקעת צו המבחן ולעתור לכך שדינו של המשיב יגזר מחדש.

הגענו לכלל מסקנה, כי בשים לב לשינוי החיובי שחל אצל המשיב מאז ביצוע העבירה נשוא הדיון ועד היום, והשתלבותו בעבודה מסודרת, ראוי שלא לקטוע רצף זה על ידי הטלת עונש מאסר אף על דרך של ביצוע עבודות שירות, שהרי במקרה זה, ביצוע עבודות השירות, יביא בהכרח להפסקה ברצף התעסוקתי של המשיב ובסופו של דבר יכול והאינטרס הציבורי, יפיק תועלת רבה יותר, במיוחד בהסתכלות צופה פני עתיד, מכך שהמשיב ימשיך בדרכו הנוכחית כך שיוכל לנהל גם בעתיד אורח חיים נורמטיבי, וכל זאת כששירות המבחן מלווה ומפקח.

מד. התוצאה מכל האמור לעיל היא שאנו מציעים לקבל חלקית בלבד את ערעור המדינה, במובן זה שהמשיב יועמד בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 24 חודשים כשבמהלך תקופה זו על המשיב להשתלב בתהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, והכל בהתאם לתנאים ולהוראות כפי שיקבעו על ידי שירות המבחן.

עוד אנו מציעים ששאר רכיבי הענישה כפי שנקבעו בגזר דינו של בית משפט קמא (הארכת המאסר המותנה בן 6 חודשים בשנתיים נוספות וחתימה על התחייבות בסך 5,000 ₪) יעמדו בעינם ללא כל שינוי.

השופט כ' סעב :

1. קראתי את חוות דעתם של חברי הנכבדים ושבתי ועיינתי עין היטב בנימוקים שהביאו וצר לי כי אני יכול להסכים עם התוצאה אליה הגיעו. דעתי שונה מדעתם ביחס לתוצאה הסופית של קבלת הערעור, כפי שיובא בהמשך.
2. לזכותם של חברי יאמר כי הביאו בחוות דעתם באופן מפורט את כל הנימוקים שיש בהם כדי לקבל את ערעור המדינה על קולת העונש, אך בסופו של יום, כאמור, הערעור נתקבל באופן חלקי במובן זה שהשאירו את התוצאה שנקבעה בבית משפט קמא, קרי; הארכת המאסר המותנה בר הפעלה, תוך העמדת המשיב בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 24 חודשים.
3. אומנם מדובר במשיב צעיר, אך אין להתעלם מכך כי הוא כבר צבר לעצמו עבירות רבות ואף ריצה עונש מאסר בפועל של 9 חודשים, ובהמשך נידון לעונש מאסר נוסף (אמנם קצר), ובעניין זה אפנה לסקירת חברי לעברו הפלילי של המשיב.
4. זאת ועוד, בעניינו של המשיב הוגשו מספר תסקירים, רובם היו שליליים ובשל כך באה, בשלב מסוים, המלצת שירות המבחן להורות על הפעלת המאסר המותנה והטלת עונש מאסר נוסף בחופף, כך שבדרך זו יתאפשר ריצוי עונש המאסר במסגרת עבודות שירות, ולשם כך אף הורה בית משפט זה (במותב אחר) לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעתו ואכן חוות דעת כזו הוגשה עם המלצה מתאימה.
5. לא נעלם מעיני ששירות המבחן שינה את עמדתו בתסקיר האחרון, וזאת לאור התרשמותו מהמשיב המועסק כעת בעבודות בניה בדרום הארץ, נתון זמני שאמנם מרחיקו מעיר מגוריו ומחלק מידידי הקרובים שם, ושביחד עם חלקם הסתבך עם החוק. אין לנו בטוחה שחזרתו לעיר מגוריו, אף בסופי שבוע, לא תחזירו לאותה סביבה, בה מטיח כל האשם להסתבכותו.
6. לדעת שירות המבחן, המשיב התחיל במסלול של עלייה לדרך המלך, ועיסוקו כיום מפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ובכך הוא רואה סימני שיקום.
7. אדגיש, כי לא התעלמתי מהשינוי החיובי שחל בהתנהלות המשיב, אך לא ניתן לשלול את ההנחה ששינוי זה הינו זמני ומקורו בהליכים שמתנהלים כנגד המשיב בעת הזו ולא מתוך מגמה אישית וחיובית

להתרחק מדרך הפשע, ויש לקוות כי עתידו של המשיב יוכיח כי אכן עלה על דרך המלך ולא רק עד לתום תקופת הפיקוח של שירות המבחן שנקבעה על ידי חברי.

8. כאמור ערכאת הערעור מתבקשת לבחון את גזר דינה של הערכאה הראשונה והאם יש בסיס להתערבותה לפי הקריטריונים שנקבעו בחוק ושהתגבשו בפסיקה. בעניינו של המשיב, לטעמי, מתקיימים אותם קריטריונים להתערבות ערכאת הערעור כפי שיובהר בהמשך.

9. סעיף 55(א) לחוק העונשין קובע כי על בית המשפט להפעיל מאסר מותנה ככלל, וכחריג לכלל זה ניתן להאריך את המאסר המותנה בהתקיים נסיבות המנויות בחוק (סעי' 56(א) לחוק העונשין) ובפסיקה. סעיף 56 לחוק העונשין, מורה כי:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי"

על הוראת החוק הנ"ל כתב בית משפט עליון ברע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 14.9.09), כי:

"על-פי מצוות החוק, הארכת תקופת תנאי אפשרית 'מטעמים שיירשמו'... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי' [...] שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה. עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכתו, במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית. הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל והארכת תקופת התנאי רק בשל היקפו של עונש המאסר על תנאי שיש להפעילו, אינה מתיישבת עם קו עונשי אפקטיבי וראוי בנסיבות מקרה זה". (שם פסקה 20)

עוד נאמר ברע"פ 1441/14 חמיס נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 9.12.14), כי:

"תנאי נוסף שנדרש לשם הארכת תקופת מאסר מותנה לפי סעיף 56 לחוק העונשין הוא כי בית המשפט לא יטיל על הנאשם עונש מאסר. ככלל, כדי לא להשית עונש מאסר נדרש שמתחם העונש ההולם לא יכלול עונש מאסר, או אם הוא כולל מאסר, נדרש לחרוג ממנו לקולה". - (ההדגשה לא במקור).
כאמור מתחם העונש שנקבע על ידי הערכאה הראשונה (מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל), כולל עונש מאסר בין אם זה מאסר מותנה ובין אם זה מאסר בפועל.
10. לאחרונה אישר בית משפט העליון פסק דין של בית משפט מחוזי שקיבל ערעור על קולת העונש

ושעוסק בסוגיה שבפנינו. שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בתקיפת שוטר, נהיגה פוחזת, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח, נהיגה בשכרות וגרימת תאונה. בית משפט השלום החליט לאמץ את המלצת שירות המבחן שלא להטיל מאסר בפועל והסתפק בהארכת המאסר המותנה. בית המשפט המחוזי בקבלו את ערעור המדינה הטיל על הנאשם מאסר בפועל והחליט להפעיל את המאסר המותנה כשחלקו חופף וחלקו האחר מצטבר. בית משפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור על חומרת העונש וקבע כי:

"בהקשר זה מקובלת עלי קביעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד, לפיה בעניינו של המבקש לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה לצורכי שיקום, ואף הפעלת החריג של הארכת המאסר המותנה. עוד ראוי לציין, כי העבירות שיוחסו למבקש בכתב האישום הנוכחי, מצטרפות להרשעותיו הקודמות, ולמאסר מותנה בן 14 חודשים, שלא הרתיע אותו מלחזור ולבצע עבירות נוספות". ראו רע"פ 7971/15 וסאם גלגולי גלגולי נגד מדינת ישראל, (ניתנה ביום 25.1.16) - (להלן - "עניין גלגולי").

עניינו של המשיב אם לא חמור מהמקרה הנ"ל, הרי שהוא דומה לו בחומרתו. עברו של המשיב, תסקיר שירות המבחן, למעט התסקיר האחרון, מזעור חלקו בעבירה והטלתה על הקטין אמור לפעול לחובתו; כל אלה ביחד עם חומרת העבירה מצדיקים הליכה בדרך שנקבעה לעיל בעניין גלגולי.

11. בית המשפט העליון בעניין גלגולי, אף התייחס גם לעניין סיכויי השיקום של המשיב שנגדו עומד ותלוי מאסר מותנה, והפנה לרע"פ 8531/15 עליא נ' מדינת ישראל (14/12/15), שם נאמר כי:

"על אף חשיבותו של האינטרס השיקומי של הנאשם מדובר בשיקול נוסף, אחד מני רבים, אותו על בית המשפט לשקול, לצד יתר שיקולי הענישה"

לעניות דעתי, בעניינו של המשיב לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה לצרכי שיקום ואף הפעלת החריג של הפעלת המאסר המותנה. לעניות דעתי, לא הובאו בפנינו ראיות מספיקות שיהיה בהן כדי להעיד על קיומן של אינדיקציות ברורות וממשיות לקיומו של תהליך שיקומי ממשי.

12. אומנם הליכי שיקום עשויים לשמש נימוק להארכת המאסר המותנה בר הפעלה, אך יש להראות שמדובר בסיכויי שיקום ממשיים שיעידו על כך הן מבחינת מהותם והן מבחינת אורכה של התקופה בה מצוי העברין בהליך השיקומי. המשיב לא הראה כי מתקיימים בעניינו הנימוקים המצדיקים הארכת עונש המאסר המותנה ודי אם אפנה לפרקי הזמן שבין תסקירי שירות המבחן השלילי (17.9.15) לבין מועד עריכת התסקיר האחרון (29.2.16), ומכך אנו למדים שהתנהלות המשיב מושפעת מאוד מאימת הדין וההליכים המתנהלים נגדו.

13. שירות המבחן במהלך בדיקותיו ותסקירו הראשון מיום 17.9.15, שהגיש, המליץ על ענישה ממשית תוך הפעלת המאסר המותנה, ורק לאחר שבית משפט זה הורה ביום 11.2.16 על הגשת תסקיר אשר הוגש

ביום 29.2.16, המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה, וזאת לאור העובדה כי המשיב עובד בבניה בדרום הארץ ומזה מספר חודשים לא הסתבך בעבירות כלשהן. לטעמי, אין בכך כדי לבסס את הקביעה כי הנאשם מצוי בתהליך שיקומי של ממש.

14. מעיון ברישום הפלילי של המשיב, עולה כי ניתנו לו מספר הזדמנויות לתקן את דרכו ולעלות על דרך הישר, אך משהמשיך בדרכו פורצת גבולות, הוא נידון לעונשי מאסר ממשיים ואף לא היסס לשוב ולבצע את העבירה נשוא תיק זה, כחודשיים לאחר שתקופת השחרור על תנאי הסתיימה - (ביום 11/12/14).

15. המשיב במהלך פגישותיו עם שירות המבחן מזער את חלקו כשהוא מפנה את החצים לקטין שביצע את העבירה. הוא טען כי הוא המתין בחוץ ובסופו של יום קיבל "פירורים" מהשלל של הפריצה, לעומת זאת, המתלונן טען לגניבת סכומים גבוהים יותר (6,000 ₪ + מכשיר פלאפון שנמכר על ידי המשיב והקטין), כל אלה גורמים להיסוס ממשי בהקשר לאמיתות וכנות התהליך השיקומי עליו התבססו חברי ואף מחזק את הרושם שהתנהלות זו של המשיב נובעת מאימת הדין וההליכים המתנהלים נגדו כעת.

16. אשר על כן, ועל יסוד האמור לעיל ובין השאר לאמור בפרוטוקול הדיון בערעור מיום 31.12.15 ומיום 11.2.16, לרבות, האמור בהחלטות בית משפט זה - (בהרכב אחר), ולו דעתי הייתה נשמעת, הייתי מקבל את ערעור המדינה, מטיל על המשיב עונש מאסר בן 4 חודשים וכן מורה על הפעלת המאסר המותנה של ששה חודשים בחופף לעונש זה, ובדרך זו הייתי מאמץ את המלצת הממונה על עבודות שירות, לכך הסכימו המשיב ובא כוחו - ראו פרוטוקול הדיון מיום 31.12.15 עמ' 3; ומורה על ריצוי העונש במסגרת עבודות שירות, כמפורט בחוות דעת הממונה.

כ' סעב, שופט

לפיכך, הוחלט ברוב דעות כאמור בחוות דעתם של השופטים י' גריל ו- א' לוי, כנגד דעתו החולקת של השופט כ' סעב.

אנו מזהירים בזאת את המשיב ומבהירים לו שככל שיפר או לא יקיים תנאי מן התנאים כפי שייקבעו על ידי שירות המבחן, צפוי הוא לכך ששירות המבחן או המדינה יפנו בבקשה לבית המשפט להפקעת צו המבחן ולגזירת דינו של המשיב מחדש.

על המזכירות להמציא את העתק פסק דינו לשירות המבחן למבוגרים בעכו, ויש לוודא הבאת צו המבחן לחתימה על ידי האב"ד.

ניתן היום, ז' אדר ב' תשע"ו, 17מרץ 2016, במעמד הנוכחים.

א' לוי, שופט

כ' סעב, שופט

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]